

[Aksel Larsen.]

Aars Kødlove, skulde fremsætte Forslag til en Lov, som sikrede et virkelig omfattende Arbejde for at gøre den danske Kvægbestand sund og ikke blot for at rense den for Kvægtuberkulose. Dette er naturligvis ikke blot et Spørgsmaal om Udskiftning af syge Dyr med sunde, det er ogsaa et Spørgsmaal om Bygning af betydelig bedre Stalde, end der findes ved de fleste Bøndergaardene i dette Land, om Indførelse af betydelig bedre Staldhygiejne, en ændret Behandling af Køerne om Vinteren o. s. v., o. s. v. (*Jens Thomsen: Sikken en Sagkundskab!*). Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen siger: Sikken en Sagkundskab! Men jeg synes kun, det er beskæmmende for Landmænd i denne Forsamling, at det er mig som Byboer, der skal staa op og sige disse Ting.

Man skulde, naar man nu egentlig ophæver Kødlovens tidligere Princip — det var at fordyre Kødet under Paaskud af, at det skulde hjælpe paa Landbrugskrisen — og fremtidig stort set vil lade Kød- og Kvægafgiften gaa til en Forbedring af Besætningerne, hellere gribe hele Problemet rationelt an og ikke blot tage fat paa Tuberkulosen, men ogsaa paa de andre Sygdomme og navnlig Kalvekastningen. Man skulde gøre det ikke blot af rent økonomiske Grunde, af Hensyn til Landbrugerne, men ogsaa af Hensyn til Befolkningen, eftersom det vistnok er en Kendsgerning — jeg har det i alt Fald fra adskillige Læger —, at Flertallet af Sygdomme herhjemme egentlig stammer fra Mælken.

Hvad Smørordningen angaar, har vi samme Anke at rette som med Hensyn til Kornordningen, at man indfører Minimalpriser og ikke indfører Maksimalpriser. Vi kan ikke se nogen Begrundelse for dette, og vi maa forbeholde os vor Stilling til Lovforslaget, til vi har faaet fuldkommen Klarhed over, om Regeringen og Partierne her i Salen ikke vil kendes ved Begrebet Maksimalpriser paa Befolkningens Livsfornödenheder. Vi finder, at man, naar man endelig lovgiver angaaende Smør- og Mælkepriser og Smør- og Mælkeproduktionen her i Landet, ogsaa burde tage Forbrugerne i Betragtning. Det drejer sig ikke blot om Prisen paa Smør og Ost, men naturligvis ogsaa om Drikkemælk, som enhver ved er fantastisk høj i Byerne i Forhold til den Pris, der betales ved Staldøren. Jeg tror ikke, at hele dette Problem kan løses uden ved en samfundsmæssig Indgriben, ved Regulering fra Statens og Kommunerens Side, saa at den private Kapital bliver udelukket fra Spekulation med Mælken.

Men saa efterlyser jeg i denne Forbindelse et Initiativ fra Regeringen.

Man har diskuteret en Henvendelse fra Mejeriernes Fællesorganisation, hvori de kræver Indgreb mod Margarineproduktionen. Jeg synes, den Vej, Mejeriernes Fællesorganisation foreslaar man skal gaa, er fuldkommen bagvendt. Man forlanger som Middel til at forøge Befolkningens Forbrug af Smør, at Margarineprisen bliver sat i Vejret, og at Indtægten derved skal gaa i Mælkeproducenternes Lomme. Jeg synes, det vilde være mere rimeligt, hvis man bestræbte sig for at faa sat Prisen paa Smør og Mælk ned for Forbrugerne her i Landet; saa vilde naturligvis Smørforbruget stige rent automatisk, og den Stigning, der saa blev i Smørforbruget, maatte jo udtrykke sig som tilsvarende Nedgang i Margarineforbruget.

Jeg vilde ønske, at vi her i Landet havde virkelig sagkyndige Videnskabsmænd, der havde det Eryhverv at optræde som Fødevarerkonsulenter, som ikke var afhængige af nogen som helst andre end Staten og navnlig ikke paa nogen Maade havde Forbindelse med de forskellige Slags private og kapitalistiske Interesser, der knytter sig til Levnedsmiddelproduktionen. Som det er nu, ved man efterhaanden ikke, hvad man skal tro. Aviserne tager den ene Videnskabsmand og slaar den anden med med Hensyn til, om Smør, Margarine, eller hvilke andre Produkter det nu drejer sig om, er mest sunde eller usunde. Det er umuligt for almindelige dødelige at finde ud af det, og det er naturligvis saa meget mere rimeligt, at Sindene forvirres, som Vitaminforskningen ikke er længere fremme, end Tilfældet er. Jeg benytter derfor Lejligheden til ogsaa at efterlyse et Regeringsinitiativ paa dette Omraade. Regeringen og Rigsdagen tiltager sig Ret til at regulere Smør- og Mælkeproduktionen, regulere Margarineproduktionen ved forskellige Lejligheder, bestemme Vitaminisering, bestemme, hvad der maa reklameres med, o. s. v. Saa var det vel heller ikke urimeligt, om dette meget vigtige Omraade, nemlig Fødemidlernes Værdi i Ernæringen, blev sagkyndigt undersøgt paa fuldkommen betryggende Maade, saa at man ikke skulde være tvunget til at tage Stilling efter forskellige Videnskabsmænds modstridende Erklæringer, der stort set ikke har større Værdi end Dagbladenes betalte Annoncer.

Maa jeg til Slut sige, at i hele dette Lovkompleks har jeg ikke fundet noget, der garanterer Forbrugerne imod uberettiget Flaaning ved stigende Priser, og jeg har